

תת"ע 7854/11/13 - מדינת ישראל נגד לב גורביץ'

בית משפט השלום לתעבורה בתל אביב - יפו

תת"ע 7854-11-13 מדינת ישראל נ' לב גורביץ'
בפני כב' השופטת שרית קריספין-אברהם

בעניין: מדינת ישראל

המאשימה

נגד

לב גורביץ'

הנאשם

הכרעת דין

כנגד הנאשם נרשמה, ביום 4.6.13, הודעת תשלום קנס בגין אי מתן אפשרות להולכי רגל, להשלים חציה בבטחה (להלן - הדו"ח), עבירה על תקנה 67(א) לתקנות התעבורה.

הנאשם כפר באישום המיוחס לו וביום 29.1.14, נשמעו הראיות בתיק שבנדון.

מטעם המאשימה, העידה רס"מ ברדיאן גנית, עורכת הדו"ח והוגש הדו"ח, שסומן ת/1.

מטעם ההגנה, העידו הנאשם ושני עדי הגנה - לרון אבי ועידן ברנרד.

ע"פ גרסת המאשימה, ביום 4.6.13, בסמוך לשעה 09:00, נהג הנאשם ברכב בבת ים, ברחוב בן גוריון, מכיוון דרום לכיוון צפון ובהגיעו לצומת עם רחוב ז'בוטינסקי, נצפה על ידי עדת התביעה כאשר אינו מאפשר להולכת רגל, עם ילד קטן, שחצו אותה עת את מעבר החצייה המסומן במקום, מכיוון מזרח לכיוון מערב ומימין לשמאל כיוון נסיעת הנאשם, להשלים חצייתם בבטחה.

העדה הורתה לנאשם לעצור את הרכב ורשמה מפיו את הדברים הבאים: "זה לא אני לא עשיתי שום דבר. יש מצלמה שאני עברתי?"

על פי גרסת הנאשם, הוא נהג כאמור, מביתו שבחולון דרך הים וחוף הים של בת ים, כאשר לפתע, הורתה לו עדת

התביעה לעצור רכבו וטענה כי לא נתן זכות קדימה להולכי רגל במעבר חצייה.

הנאשם טען כי הוא נסע בנסיעה איטית, בזרם של כלי רכב ולא היו כלל הולכי רגל על גבי מעבר החצייה.

עד הגנה מספר 1, העיד כי הוא חברו של הנאשם ונסע יחד עמו ברכב, מביתו של הנאשם בחולון ובהגיעם לרחוב ז'בוטינסקי בבת ים, פנה הנאשם ימינה ועצר על מנת לאפשר להולכי רגל שחצו את הכביש, לחצות בבטחה. לאחר שהמשיך בנסיעה, אחרי כ-20, 30 מטרים, יצאה העדה מבין כלי רכב חונים, הורתה לנאשם לעצור את הרכב בצד. העד נחקר והשיב כי הוא בטוח שבמעבר החצייה, אליו התייחסה העדה, עצר הנאשם רכבו ואפשר להולכי רגל לחצות. העד אישר כי היו הולכי רגל באזור, לרבות נשים וילדים.

עד הגנה מספר 2, העיד כי במועד כלשהו, לפני כ-5-6 חודשים, במקום כלשהו בבת ים, עמד והבחין בשוטרת, במהלך ויכוח עם אדם אחר ולפתע, באמצע הוויכוח, הורתה השוטרת למישהו לעצור את רכבו. העד טען כי אינו מכיר את הנאשם, אך חש צורך לבוא מאילת ולהעיד לטובתו, כיוון שהבחין כי השוטרת הסתובבה אל רכבו באמצע וויכוח ולשיטתו, לא ראתה השוטרת דבר לפני שהסתובבה.

לאחר שבחנתי גרסאות הצדדים, הראיות שהוגשו מטעמם ושמעתי עדויותיהם, השתכנעתי במידה הנדרשת במשפט פלילי כי הנאשם עבר את העבירה המיוחסת לו בכתב האישום וזאת מהנימוקים הבאים:

1. עדת התביעה תיעדה באופן מפורט את נסיבות ביצוע העבירה, תוך התייחסות לכל רכיביה ולעובדות הרלוונטיות לאישום. העדה התייחסה לכיוון נסיעת רכב הנאשם, המרחק בו היה ממעבר החצייה, כאשר הולכת רגל, עם ילד קטן, החלו לחצות את המעבר, מיקום הולכת הרגל על גבי מעבר החצייה, כאשר המשיך הנאשם בנסיעה רצופה ולא עצר רכבו, מיקומה וציינה כי שמרה על קשר עין רצוף עם רכב הנאשם עד לעצירתו. העדה שרטטה סקיצה של המקום והאירוע.
2. עדותה של עדת התביעה הייתה עניינית, בהירה, עקבית ולא נסתרה בחקירה נגדית, שכן הנאשם, הסתפק בחקירה נגדית קצרה ביותר, על אף הסבר מפורט שקיבל מבית המשפט, על הצורך בחקירה נגדית של עדת התביעה.
3. אל מול גרסת התביעה, לא השכילה ההגנה להציג גרסה אחידה ועקבית. בעוד שהנאשם טען כי כלל לא היו הולכי רגל על מעבר החצייה שבנדון, העיד עד הגנה 1, באופן נחרץ, כי היו הולכי רגל והנאשם עצר ואפשר להם לחצות. באשר לעד הגנה 2, לא אוכל לייחס כל משקל לעדותו, שכן אינה רלוונטית כלל לעובדות המקרה.
4. יש לציין כי העדה ציינה בדו"ח כי ברכב הייתה עם הנאשם אישה בלבד וייתכן ויש מקום לתהות על הגעת עד הגנה 1 לעדות בבית המשפט, אך ממילא, כמפורט לעיל, אין בעדותו כדי לסייע לנאשם בהגנתו, שכן גרסאות השניים, עומדות בסתירה מוחלטת זו לזו.

לאור כל האמור לעיל, ולאחר ששבתי והזהרתי עצמי, שכן עדות יחידה הוצגה בפני במסגרת פרשת התביעה, הנני

קובעת כאמור, כי הנאשם עבר עבירה כמיוחס לו בכתב האישום שבנדון.

זכות ערעור כחוק.

ניתנה היום, כ"ז אדר תשע"ד, 27 פברואר 2014, במעמד הצדדים